

Yetvart Danzikyan: Yüzleşin! Hrant'la, soykırımla!

Posted on 18/01/2015

Hrant Dink'in öldürülmesinin sekizinci, 1915'teki soykırımın da 100. yılındayız. Pazartesi günü Hrant'ı anar ve adalet talebimizi yinelerken, 2015'te olduğumuzun idraki ve tarifi zor ruh hali içinde olacağız. Ve bu bizi, ister istemez kimi karşılaştırmalar yapmaya, süreklilikler aramaya götürecektir. Başlıktaki cümle de, sekiz yıldır adalet peşinde koşan Hrant'ın Arkadaşları'nın bu yılki anma için seçtiği tema.

Beri yandan, sadece tarih, yıldönümleri bizi buraya getirmiyor. Nasıl derler, olayların akışı da bu iki meseleyi bir arada düşünmemize imkân tanıyor. Zira, durum şöyle: Dink cinayeti davasında bir hareketlenme görebiliyoruz, ayrıntılarına birazdan geleceğiz. Beri yandan hükümetin de 2015 için kimi hazırlıkları olduğunu görebiliyor, olabileceğini de hesaba katıyoruz. Sadece Türk Tarih Kurumu'nun yayın hazırlıklarından bahsetmiyorum; Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nun hafta içinde yaptığı iki açıklama, siyasi açıdan da kimi açılımlar peşinde olduklarını gösterdi. Bunlardan ilki ve en dikkate değer olanı, Gülen Cemaati ile ilgili sözleriydi. Anadolu Ajansı'na konuşan Çavuşoğlu, "paralel yapının Ermeni meselesinde bile Türkiye'nin aleyhinde çalıştığını" söyledi ve şöyle devam etti: "2015 olayları, diğer olaylar... Türkiye'nin aleyhine ne kadar unsur varsa onlarla işbirliğine giriyorlar." Çavuşoğlu, "paralel yapının ABD'de Türkiye aleyhine kararlar alınması için yoğun çaba sarf ettiğini, bu kişilerin buldukları her yerde çok para da harcadıklarını" da öne sürdü.

Valla, paralel yapının ne yaptığını bilemem ama bu sözlerin arkasında yatan mantık gayet açık. ABD'de yaşayan ve faaliyet gösteren Ermeni toplumunun 1915 ile ilgili -muhtemel- taleplerini de 'Paralel Yapı' çuvalının içine atmak ve böylece Türkiye'nin çizdiği hat dışında

kalan görüşleri şu ana dek Cemaat için tarif ettikleri her türlü komplonun içinde sunmak. Ayrıca şu 'bile' kelimesini de gözden kaçırmayalım. Yani Ermeni meselesi öyle bir mesele ki, şu ana dek yaptıklarıyla yetinmeyen Cemaat burada 'bile' faaliyet gösteriyor. Düşmanı düşmanla birleştir, cepheyi genişlet taktiği, bildiğimiz. Bu, hükümetin 1915 konusunda nasıl bir çizgide olduğu konusunda önemli ipuçları sunuyor. Ve elbette, mesele 24 Nisan ise, yeni devletin, eski devlet formatına dönmekte, gerekli görüyorsa hiç tereddüt etmeyeceğini, tek meselenin buna sadece yeni bir şekil şemal bulmak olduğunu gösteriyor.

Eski devlet demişken, yine Çavuşoğlu'nun sözleriyle devam edelim. İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek, Ermeni Soykırımı'nı İsviçre'de inkâr ettiği için mahkûm olmuş, dava Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Büyük Daire'ye taşınmıştı. 28 Ocak'ta duruşma var. Ancak Perinçek'in Ergenekon Davası nedeniyle yurtdışına çıkış yasağı bulunuyor. Bu konuda da şunları söyledi Çavuşoğlu: "(Doğu Perinçek'in) Mahkemeye katılmasını ben de arzu ediyorum. Bunu kendisine de telefon görüşmesinde söyledim. Bu konuda mahkemenin karar vermesi lazım. Süreç şu an Yargıtay'da ve Yargıtay'ın karar vermesi lazım. Biz Türkiye olarak bu davaya tarafız, tezlerimizi en iyi şekilde savunuyoruz. Davanın muhatabı olan Perinçek'in de davaya katılması lazım ama kararı mahkeme verecek."

Perinçek katılsın elbette duruşmaya, mesele bu değil. Ancak görüldüğü üzere, konu 1915 olunca eski dostlar pekâlâ düşman olabilirken, eski düşmanlar da gayet dost olabiliyor. Gerek tarihe bakış, gerek günümüz siyaseti açısından gayet açıklayıcı bir yerde duruyor Çavuşoğlu'nun sözleri.

Dink cinayeti davasına gelirsek... Son hafta önemli bir gelişme oldu; cinayet sonrasında Erhan Tuncel'le yaptığı telefon görüşmesinden bildiğimiz polis memuru Muhittin Zenit ve yine o dönem Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nde komiser olan Özkan Mumcu tutuklandı. Böylece cinayete ilgili olarak ilk kez kamu görevlileri tutuklanmış oluyor. Önemli bir gelişmedir. 2007'de tutuklanması, en azından çok ciddi bir sorgudan geçirilmesi, yargı önüne çıkarılması gereken polisler, sekiz sene sonra da olsa tutuklanıyorsa, bu elbette

önemlidir. Bekleyip, soruşturmanın nereye gittiğini, perde arkasındaki diğer isimlerin de yargı önüne çıkarılıp çıkarılmayacağını, avukatların ve davayı takip edenlerin talep ettiği 24 kamu görevlisinin ne şekilde sorgulanacağını görmek gerek.

Beri yandan da, bu gelişmelerin de hükümet-Cemaat kavgası sayesinde cereyan ettiğini tahmin etmek, görmek zor değil. Davanın bu kavga sonrasında hızlandığını görebiliyoruz. Cemaat'in bu meselede dahil olduğu ayan beyan ortadadır, ancak tablo bundan ibaret değildir. Şüphe, davanın, soruşturmanın bu kavgaya, iktidar içi vuruşmaya kurban edilmesi ya da bu vuruşmada bir 'araç' olarak kullanılmasıdır. Ancak şu olup bitenlere baktığımızda görüyoruz ki, sadece dava değil, 1915'te olanlar bile iktidar içi vuruşmalara alet olabilir, buralarda kullanılabilir. Bu tablo umutsuzluk yaratıyor.

Hükümet 1915 konusunda ne düşünüyorsa onu söylesin, ne adım atacaksa atsın. Eleştiririz, beğeniriz, bunlar başka şeyler. Ama ölen yüzbinlerce insan, hele bir de aradan 100 yıl geçmişken, böyle bir iktidar çekişmesinin ortasında kalıyorsa, kalacaksa, bu pek utandırıcı olur.

Velhasıl, içinde bulunduğumuz 2015 yılı hem dava, hem de soykırım bahislerinde kimi gelişmelere gebe. Bunların ne şekilde cereyan edeceğini bilmiyoruz ama elimizde yukarıda saydığım türden bazı ipuçları var. Ve tam da bu yüzden, ihtiyacımız olan, esaslı bir yüzleşme. Hem Hrant Dink'i hedef haline getiren, onu suçlu bulan, mahkemelerde onu tehdit eden, davanın gidişatına müdahale eden, azmettiricileri örgütleyen yapıyla, yapılarla, özetle Hrant Dink'i öldüren devlet içindeki mutabakatla yüzleşmek; hem de 100 yıl önce bu topraklarda olanla, 1915 yılında ve sonrasında sahneye konan kötülüğün ne tür bir mutabakatla icra edildiği ve 100 yıl boyunca ne tür bir mutabakatla inkâr edildiği, üzerinin örtüldüğüyle. Artık başlasak iyi olur.

Kaynak: agos.com.tr

